

UNA GAVINA A LA FAGEDA ENTREVISTA A L'ANNITA BERNADET

VICENÇ ALTIMIRA

Es confesa admiradora de la forma de treballar de la Núria Espert. Ara bé, mai no sabrem què hauria passat si l'Anna Bernadet hagués nascut a Barcelona.

—Vaig debutar dalt d'un escenari l'onze d'octubre de l'any 1952, amb l'obra *La madame*. En aquell muntatge els dos papers principals encara eren interpretats per actrius professionals de Barcelona, les quals venien a assajar el mateix dia de la representació.

—*Ella duu el teatre a la sang. Neboda d'Antoni Girbau, més conegut pel «Tonet Pintor», ha viscut des de petita el teatre com la cosa més natural.*

—Recordo que quan tenia deu anys muntava els meus propis espectacles amb les meves amigues al pati de casa. Cobràvem deu cèntims per l'entrada.

—*L'any 1952 començava per ella un període de deu anys d'activitat teatral. Vint espectacles diferents li confirmarien que el teatre era la seva vida.*

—Disfrutàvem tant! Tot i que gairebé érem els mateixos a fer teatre, l'ambient era fantàstic. Ens trobàvem als vespres, dos o tres cops per setmana, per assajar sota la direcció d'Antoni Viñas, unes vegades, o de Ricard Rocavert, d'altres. La llàstima era que després de tres mesos d'assaig només es fes una o dues representacions. Amb els *Pastorets* era diferent ja que se'n feien més. I encara gràcies que l'Alfons Govern va escriure una escena on hi podíem sortir noies.

»Poques vegades vam actuar fora de Castellar, però això no era massa important perquè el públic de Castellar era meravellós.

»A les primeries actuàvem al Califòrnia els dies que no hi havia cinema. Després vam tornar a l'Ateneu un cop acabades les obres de remodelatge. La sala sempre era plena d'aquell públic entregat i entusiasta.

—*El popular actor i reconegut empresari Josep Santpere, pare de la no menys coneguda Mari Santpere, va oferir al «Tonet Pintor» la possibilitat de passar-se al teatre professional. El «Tonet Pintor» no va acceptar i amb aquesta negativa es tancava l'única porta que l'Anna Bernadet tenia per poder-se «colar» dins del món dels seus somnis i convertir-se en una actriu.*

—No sabré mai si va ser la meva pega o potser la meva sort. Sempre penso que hauria pogut ser molt feliç si el tiet hagués acceptat i poder així viure aquest món que em fascina.

—*Malgrat això ella va continuar amb la seva dèria encara que només fos als escenaris de Castellar.*

II ÈPOCA (1936-1961)

FREDERIC SOLDEVILA:

senyera del Cor Castellarenc, estendard de veus, il·lusions i sacrificis; un piano fosc, de teclès esg... i tèbies encara de

Una història qualsevol. *Annita Bernadet* (1957)

II ÈPOCA (1936-1961)

—Aprendre el paper no m'era difícil. Sempre podia comptar amb l'ajut d'aquells magnífics apuntadors: Antònia Buixadé, Josep Ferrer o Domènec Torrens, els quals més que apuntar el que feien era tranquil·litzar i donar confiança.

»Els personatges dramàtics són els que sempre m'han atret més. Tinc molt bon record de papers com el de la filla de *La Pepa maca*, que protagonitzava Maria Teresa Casajoana. El que feia a *L'hereu i la forastera*, on interpretava el paper d'una dona dura. El que feia a *La cinglera de la mort*. També el de *Figures de vidre*, de Tennessee Williams, autor a qui admiro.

—*Aquí algú podria afegir* Les conquestes de la nena, *del castellarenc Frederic Soldevila, que escriu un paper fet a la seva mida.*

—Deixar de fer teatre em va saber molt greu. La meva afeció pel teatre era, i és, immensa.

—*Quan, l'any 1962, el fet teatral va esvair-se, ella, com els altres membres de l'Esbart Teatral, va tornar al seu món d'il·lusions impossibles.*

—L'any 1968 es reprenia de nou la tasca teatral al nostre poble i l'Anna tornava, l'any 1970, a l'escenari per actuar a *La clau*, en homenatge al seu tiet. Després va seguir *El pelícano*, i va estrenar l'obra *Fantasia per a un auxiliar administratiu*, de Josep Maria Benet i Jornet, aleshores encara poc conegut.

Després d'això, res més. Ella desapareixia dels escenaris una altra vegada. Potser; i ara que Castellar ja compta amb un lloc decent on fer teatre, l'Esbart Teatral podrà treure profit del saber fer dalt d'un escenari d'aquesta dama. L'Annita Bernadet.

—Malgrat això ella va continuar amb la seva dèria encara que només fos als escenaris de Castellar.